

[Korsgaard.]

i hvert Fald virke ganske overordentlig haardt, naar man staar over for Indtægter af stærkt svingende Art, og jeg henstiller, om ikke det var muligt at finde Vej frem til i nogen Grad at mildne dette Forhold. Jeg har i Skattekommissionen, uden at jeg tør paastaa at have haft særlig Succes dermed, fremsat Tanken om, at et Aars Tab maa overføres til det kommende Aar. Det var noget i samme Retning, jeg gjorde Forsøg paa at indføre i Ligningsloven: at man maatte have Lov til at betale de Skatter, som var paalignet en, selv om de ikke var forfaldne, idet jeg netop mente, at det vilde være rimeligt, at en Skatteyder, som har svingende Indtægter, fik i sin Haand ved en saadan Handling at udjævne sin Indtægt paa en, som det naturligvis gerne skulde være, fuldkommen lovlig Maade. Jeg henstiller, at man gør et Forsøg herpaa, og skulde det være ønskeligt, kunde det jo være, at Skattekommissionen paa et saadant specielt Omraade kunde sættes i Arbejde. Jeg ser, at Kommissionens højtærede Formand er til Stede, og saa aktiv, som han er, nærer jeg ingen Tvivl om, at han med Iver vilde gaa løs paa Opgaven, naar han blot fik Besked af den højtærede Minister paa, at man kunde ønske sig en Udredning af dette Forhold.

Dermed forlader jeg de personlige Skatter og skal sige nogle faa Ord om Selskabsbeskatningen.

Der er ingen Tvivl om, at Selskabsbeskatningen er overordentlig haard og naturligvis i ganske særlig Grad over for de Selskaber, der har været saa ufornuftige at skabe sig store Reserver. Der kommer det egentlig underlige, det egentlig tragiske skattemæssigt set i den Lovgivning, vi har haft. Man har i alle de Aar, jeg har været Rigsdagsmand — omtrent 25 —, hver Gang man har talt om Skattelovene, sagt: Vi mildner jo Forholdene for dem, der lægger noget hen, ved en eller anden lille Favør. Ja, Godmorgen, det gør man nok i Dag, men naar der er gaaet en vis Tid, saa er det saamænd glemmt, og saa tager man i meget ringe Grad Hensyn til de store Reserver, som er oparbejdet, og som i Virkeligheden er egen Kapital, og efter hvilken Kapital efter mine Begreber Beskatningen i Virkeligheden skulde finde Sted.

Altsaa, Selskabsskatten er over for mange Selskaber meget haard, og saa er det i øvrigt, saaledes som det nu er ordnet, meget indviklet. Jeg vil meget indtrængende henstille, at man under de kommende Forhandlinger gør Forsøg paa at finde en

mere let forstaaelig Maade, hvorpaa man kan regne ud, hvor meget Selskabet skal betale i Skat. Principielt vil jeg mene, at man maa gaa den modsatte Vej af den, man har fulgt i Lovforslaget. Her gaar man den Vej, at man siger: af det, man betaler i Udbytte, skal man betale en vis høj Skatteprocent, og af det, der bliver tilbage, skal man betale en Procent, der er nogenlunde to Trediedele af den anden. Jeg vilde ønske, at man kunde opbygge Tingene saaledes, at man sagde: uden Hensyn til, om man bruger Pengene til Udbytte eller ikke, skal der betaales saa og saa meget i Skat, og dertil skal der yderligere af den Part, der betaales i Udbytte, betaales saa og saa meget mere. Jeg henstiller, at der gøres Forsøg paa at indrette Tingene saaledes.

I Forbindelse med Selskabsbeskatningen vil jeg gerne sige et Par Ord om Brugsforeningsbeskatningen. Der er meget forskellige Meninger om, hvorledes Brugsforeninger bør beskattes. Det kan ikke bestrides, at der i Virkeligheden er nogen Beskatning; efter min Mening kan der heller ingen Tvivl være om, at den endnu er for lav. Omvendt mener jeg nok, at man skyder noget over Maalet, naar man uden videre vil sammenstille Omsetningen med Aktiekapitalen. Jeg mener, at der i og for sig burde kunne finde en noget stærkere Beskatning Sted, men jeg er ikke blind for, at hvis man ikke godvillig kan faa de andre Partier med, er vi i Henhold til tidligere Forhandlinger ret stærkt bundet til ikke at presse alt for stærkt paa fra konservativ Side.

Det er helt urimeligt — her er det mig en stor Tilfredsstillelse, at den højtærede Indenrigsminister er kommet til Stede —, at medens Brugsforeningerne nu uden Hensyn til, om de kun handler med Medlemmer, dog beskattes noget af Staten, bliver de derimod helt fri for kommunal Beskatning. Det er mig bekendt, at den højtærede Indenrigsminister har fremsat Udtalelser i Retning af, at der kunde være Muligheder for at gaa over til saadan Beskatning. Jeg har haft Lejlighed til privat at tale med den højtærede Indenrigsminister og forstaar ham saaledes, at han ikke stiller sig alt for afvisende over for Tanken — hvordan man faar den praktiseret, ved jeg ikke. Jeg haaber, denne Udtalelse her fra Talerstolen vil give den højtærede Indenrigsminister Anledning til at beskæftige sig reelt med Tanken. Jeg er overbevist om, at den Beskatning, man naar til af Brugsforeningerne, ingenlunde vil være saa stor, som jeg mener den burde være, men som Realitets-